

Ne Ommelaandse reis

Johan Kwast

Midwolda, 'n aardig pleatske in 't noordoosten van de previnsie Groningen. Der is völ oald spul afbrökken, verniejd en der is biebouwd. 'n Ampatten bouwstiel van de doarpskeark val mij noe pas op. 't Centrum keump mij hoast onbekeand vuur en der is meer leawen in de brouweriej kömmen. Mear dat Midwolda, dat lig der nog aaltied. 'n Luk ofgeleagen, wat van de duurgoande weage of. Wat gelukkig nich veraanderd is, is 'n statigen Ennemaborgh, de laanderiejen en 't bospark dee doar bij heurt. Dat vuurname bouwsel steet der nog aaltied stil te proonken. Midwolda, 'n stukske Gröniger ommelaand; heel wat aans as too ik doar millen joaren vieftig vuur 't aller eerste moal kwam. Noe köj oe ofvragen: "Wat ha'j doar in zo'n oeteande dan te zeuken?" Och eagenlijk niks, mear miene niejschierigheid noar greanze verleggen, gung met mij an 'n löp en dan kriej dat.

Efkes van mien geheugen 'n luk stof ofnemen. 'k Heb der loch van 'kregen dat nen sportleraar oet Onstwedde, doar bij den Ennemaborgh, vuur 't eerste moal nen veeldloop wil organiseren. 't Is lang nich an de duur, nich derum ik der hen. Och, ie bint joonk en ie wilt wat. 'k Heb nen halven zoaterdag vriej 'nömme van 't weark, (der wörden in dee joaren zoaterdagsmoargens nog 'ewearkt) en in alle vrogte, dat met 'n trein richting 't hoge noorden. Ie möt wal roem de tied nemmen, want ie weet joa mear nooit wat vuur dinge oe nog te wochen stoat.

Van Boorn met 'n stoptrein noar Zwolle. Doar der oet, aans goa'j 'n zetje later met 't zölfde treinstel wierum. "Groningen" zee ik stoan en ik der in. Mö 'j trouwens nog netjes oppassen da 'j in 't goo gedeelte zit, aans koppelt zee oe in Meppel of en kom ie ongemearkt in Leeuwarden terechte. Mear 't geet good.

In de stad van 't Peerd van ome Loeks, ik op zeuk noar 't lientje dat mij noar Hoogezand zal brengen. Doar zit vuur mij de treinreis der op. Van doar oet möt ik met ne stopbusse wieder. 't Heb 't wal effen an de tied en kiek der an de vaart nog wat roond. En dan verwoch ie water, now mooi nich. Wa'j zeet is ene dikke köste. Ne grieze dekken op stilstoand water. As der woareargens van oet 'n hoes wördt loosd, zee'j den briej heel troag 'n luk bewegen en doarna slöt de loage zich wier. Ne earfenis van dee earpelmelfebrieken doar. Foj, wat nen steenkpröttel. Vot wean hier!

Noe de stopbusse in en zo hobbel ik met völ umweage op Midwolda opan. Eargens in 'n achterzaaltje van 'n café mö 'k mij aansum antrekken en dan waandel ik röstig noar 'n Ennemaborgh hen. 't Is nog nen helen ean lopen doarhen. Der is al wat volk op de been as ik 't parkoers ees goa vekennen. De konkereansie dröppelt noe ok an. Zo heanig komt der ok wat notabelen anstökken. Boeren, gelakte kloomp an, de haande hoog in 'n tuk van nen korten zwarten duffelsen jekker. Dee niejigheid van harrelopen wilt zee zich nich loaten ontnemen.

De burgemeester schöt oons vöt. Alns löp gesmeerd. Kort en good, 'k goa as eersten oawer 'n streep. Nen bos blomen en twee bekers riek, kom ik 's oawens laat wier in Boorn um de duur hen kieken. En geliek heb ik 'n klean prebleem. Volgend joar zit ik der wier an vaste. 'n Wisselbeker verdigen.

Mear 't kan nog völ gekker. 't Joar doarop ik der wier

'n Ampatten bouwstiel van 'n doarpskeark

hen. Noe heb ik nen moat op 't weark, den oet Assen keump en den zoaterdaagns en zöndaagns noar hoes geet. In zien zwatte kevertje könt der wal twee zitten, dus ik kan met em met.

Vanoet Assen zal ik dan met de jongs van de plaatselijke club met in 'n bestelbusje noar Midwolda. Zee deaden mij bod, dat ik um 2 uur bij 't N.S. station mos wean. Dat kan mooi, want um kwart vuur 2 keump 'n trein van oet Zwolle an. Wat zee nich weet, is dat ik nich met 'n trein mear met 'n auto zal kommen. Afijn, as ik der um 2 uur mear bin. "Albert, kö 'w dat red-den?". "Joa, mien jong, mear 't zal der um spannen". "'k Möt der nog een metnemmen". "Pas um kwart oawer twaalf kö 'w oet Hengel vot veuren". "Too dan mear" en doar geet 't hen. 'n Snelweg noar 't noorden lig der in dee tied nog nich. Dus geet 't oawer de oale weg, binnenduur. Duur Heldern, Ommen, Hoogeveen en zoo verdan slinger wiej noar boawen.

Um 5 minuten vuur 2, dus mooi op tied, stoa ik in Assen vuur 't station. Nog gin bestelbusje te bekenen. Noa 10 minuten wochen, 'n vuurzitter van dee club mear ees bellen. "'k Heb de jongs gisteroawend nog esprökken", zeg-e. "Zee mossen der bij 't station um 2 uur nog een oppikken". "Dat bin ik". "As zee der nich meer stoat, dan is 't busje al vot". "Den trein keump al um kwart vuur 2 an". "Mear ik bin nich met 'n trein kömmen, mear met nen auto met lift en roem op tied stoa ik hier bij 't station te wochen". "Um twee uur vot, is um twee uur vot, bij mij". "Mear ie zatten nich in den trein en zee dachen vanzölf, wiej könt wal goan". "Niks an te doon, heel jammer vuur oe".

Doar stoa ik dan met mien goeie gedrag. In Assen, halverwege de reis en mentaal mooi van de kaart. Noe he'k 'n groot prebleem. Ik bel noar Midwolda. "Ik kom wal, hoo en hoo laat, dat weet ik nich". En of ze astebleef met 'n wedstried op mij wilt wochen. Enen stearken troef he'k, den wisselbeker zit bij mij in de sporttaske.

Wiej bint inmiddels 'n 20 minuten wieder. Zal der nog eargens ne bus dee kaant oet goan? Bij 't

busstation hef nen chefconductor met mij te doon en leg alle troewen op toafel. "Nee, um half 5 kön ie met de bus nich mear in Midwolda kommen. Loa'w ees kieken wa'w nog doon könt. Nemt de bus, den al kloar steet en noar Veendam geet. Onderweg stap ie oawer op de bus dee van Veendam keump en noar Hoogezand onderweg is. Möj met 'n bestuurder mear oawerleggen. Vanoet Hoogezand möj eagenlijk de stopbus noar Midwolda hebben, mear den is dan al 'n zetje vot. Dus wat doo'j, ie nemt doar 'n sneldeens. De bus den regelrech noar Nije Schans geet. Wier good oawerleggen. A'j ge-

'n Statigen Ennemaborgh bij Midwolda

luk hebt, kom ie dee stopbusse onderweg woareargens tegen. Mear 't is ne kleane kaans, dat wal. Rap vot en sukses der met". En 'n klean wonder voltrok zich. Bij Foxhol kan ik de busse oet en wieder met de binnenduur achterlangs sukkelende stopbusse. 't Is kwart vuur vijf as ik mij in Midwolda in de sportklear smiet. As nen hazen hool ik 't der tusken oet noar 'n Ennemaborgh. De kotste weg, rech too rech an geet 't. Duur veeld, struuke en opslag, oaweral dwars duurhen. Van wieden zee zee mij al ankommen giespelen. 't Trainingspak kan eandelijk oet. "Wie könt", heur ik roopen. En ik, ik kan in ene möaite met de meute met rennen. Dat ik bij vuurbaat al heb veleuren is wal duudelijk; ik loop in et golvende peloton met. Hier kom ik pas wat tot mij zölf. Oeteandelijk zit der nog ne dearde plaats in. Vaalt mij nog nich ees tegen van nr. 311. 'n Wisselbeker geet noar een oet Groningen.

'k Heb et heelmoal 'ehad met dee Ommelaandse reizen. Zee heugt mij nog as 'n dag van gisteren.